

Fra bilateral dansk side har vi som bekendt på det kraftigste fordømt steneddommen.

Spm. nr. S 2532

Til indenrigs- og sundhedsministeren (19/6 02) af:

Poul Qvist Jørgensen (S):

»Hvilke overvejelser gør ministeren sig med henblik på at få nedbragt de høje priser på de forskellige antirygemedler?«

Begrundelse

Forholdet er jo, at en effektiv kur bestående af plastre, tyggegummi og sugetabletter, der svarer til en nødvendig dosis for en storryger for en 21-dages periode, vil koste 994,70 kr.

Hvis man virkelig føler sig overbevist om, at kuren virker, ser det ud til, at samfundet kunne spare masser af penge i form af færre indlæggelser osv. ved at finde frem til en eller anden subsidieordning.

Retfærdigvis må man vel sige, at for en moderat storryger, så går udgifterne til tobak vel stort set lige op med udgiften til stopmidlerne, og selv efter kort tid er der masser af penge at spare ved et rygestop. At gå med plaster er jo ikke en livsvarig foranstaltning.

Ministeren kunne overveje at henstille til de 2 fabrikker, at de undlader de meget dyre emballager. Nicorette-tyggegummi findes kun i den meget luksuriøse udgave, og man kan ikke købe sugetabletter, uden at man skal udstyres med en utvivlsomt meget dyr »automat«, der sagtens kunne bruges flere gange.

Svar (3/7 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at myndighederne her i landet ikke fører kontrol med lægemiddelproducenterne og -importørernes prisfastsættelse af lægemidler, herunder antirygemedler, i den forstand, at myndighederne skal godkende prisen på det enkelte lægemiddel.

Efter lægemiddellovens § 23 fører Konkurrencerådet tilsyn med de af lægemiddelprodu-

center, -importører og -grossister beregnede lægemiddelpriser i overensstemmelse med de forskrifter, som gælder for rådets virksomhed.

For så vidt angår antirygemedler tilhører disse den gruppe af lægemidler, hvor apoteksforbeholdet blev ophævet den 1. oktober 2001. Det betyder, at disse lægemidler både kan sælges på apotekerne samt i de knap 1.000 butikker, der hidtil har opnået tilladelse til at sælge ikke-apoteksforbeholdte lægemidler. Det betyder samtidigt, at prisfastsættelsen af disse lægemidler kan finde sted på almindelige markedsvilkår.

Jeg kan oplyse, at det er muligt at købe antirygemedler billigere, efter apoteksforbeholdet på de pågældende lægemidler er blevet ophævet. En døgndosis kostede således 20,60 kr. i september 2001. En tilsvarende døgndosis kostede i marts 2002, som er det tidspunkt, hvor Lægemiddelstyrelsens seneste har opgjort prisen på antirygemedler, i gennemsnit 20,71 kr. på apotekerne og i gennemsnit 18,75 kr. i den øvrige detailhandel.

Jeg vil i den forbindelse tilkendegive, at jeg grundlæggende er af den opfattelse, at den markedsbestemte prisfastsættelse som udgangspunkt er at foretrække frem for direkte offentlig kontrol med priserne, og det omhandlede eksempel giver mig ikke anledning til at fravige dette synspunkt.

Spm. nr. S 2574

Til socialministeren (26/6 02) af:

Poul Qvist Jørgensen (S):

»Hvad agter ministeren at gøre i anledning af, at en kommune (Broby, Fyn) tilsyneladende så groft, som det er beskrevet i dagspressen, kan tillade sig at overtræde elementære retningslinjer ved flytning af et plejebarn, har ministeren nogen kommentar til det tilsyneladende totale kiks i samarbejdet mellem henholdsvis familieplejen og kommunen, samt ligeledes mellem plejefamilien og kommunen, og har ministeren derudover tænkt sig »af egen drift« at intervenere i sagen?«

Begrundelse

Der henvises til omtale af en sag, hvor Broby Kommune, uden orientering hverken af plejefa-